

~~Antverpiae~~
~~apud Io. Moretum~~

IVSTI LIPSI
EPISTOLARVM
SELECTARVM

Bibla Libreria

CENTVRIA

SINGVLARIS

Ad Italos & Hispanos, quive in iis locis.

*Ita expurgado conforme
al ultimo exouatorio
del fardenal Regata
Salon y Agosto. 12. de
1683*

Paulo Herboye

*y conforme a h
1620. Salon y Avu
18. de 1640*

Paulo Herboye

ANTVERPIÆ,
EX OFFICINA PLANTINIANA,
Apud Viduam & Filios Io. Moreti.

CLD. ICD. XIII.

*Cum Privilegijs Casareo & duorum Regum
& Principum Belgarum.*

I L L^{MO} E T R E V^{MO}
F R E D E R I C O
B O R R O M A E O
S. R. E. C A R D I N A L I
E T
A R C H I E P I S C O P O
M E D I O L A N E N S I .

NIMVS iamdiu me impulit,
munus aliquod ad te mittere:
& cauffas habui à beniuolen-
tiâ , imò & beneficiâ tuâ.
An non fic interpreter huma-
niffimam ad me fcriptionem,
cùm in hac loca primitùs veniffem, quâ me
non dicam in Italiam, fed in domum tuam in-
uitafti ? Et iterafti hanc benignitatem fæpiùs:
vt iure obligatum me fatear, nexu quem pro-
fiteri magis, quàm foluere ego poffim. Et ec-
ce profiteor animo, ore, ftilo : & hoc nomen
in fronte huius libri proferibo . Quem non
donum, fed fyngrapham ad te mitto. qui au-
tem donum, quod nec meum quidem dixe-
rim ? nifi collectione fortaffe & ordine : cùm

IUSTI LIPSI

EPISTOLARVM

CENTVRIA SINGVLARIS

Ad Italos & Hispanos.

EPISTOLA I

Pisas.

IUSTVS LIPSIVS HIERONYMO MERCVRIALI S. D.

ERTE rarò inter nos scribinus, & id pro affectu meo in te dolet. Quid mihi gratius, quàm te affari & alloqui, quem amo & æstimo vnum nunc patè Italorum? Sed loca nos seiungunt, vt vides; atque etiam miseria ista temporum, & dissidia animorum. Cui rei tamen medicina nunc in parte. Nam ego me abduxi à locis, in quibus vixi hactenus, & transtuli in Germaniam ad loca puriora. Puto me capis. atque occasio erit non solùm sæpiùs inter nos scribendi, sed etiam liberiùs, remoto omni metu illo suspicionum, quæ me frustra premebant. Ego bonus sum, fui, & magis palàm ero. Tibi, pro amicitia nostrâ, liberè hoc indicatum volui. De Magni Ducis Etruriæ honestâ conditione, quam mihi defert; nihil adhuc accepi, præter ea quæ litteræ tuæ strictim delibant. Tamen, vt nunc valetudo & res meæ sunt, parere & obsequi vix possum, etsi benignissimè vocanti. Italiam vestram amo supra omnes terras, sed frui eâ & vobis multa nunc vetant: vtinam tamen vel cursim iterùm posseim inspicere, & vos tales amplecti! digito videat mihi cælum tangere, & beatus esse supra omnes beatos. Videbo quid valetudo feret, in quâ curandâ nunc totus sum, & ad fontes acidulos me confero, ad intemperiem hanc mitigandam aut (ô vtinam Deo visum) tollendam. Vale vir maxime, & semper mihi care. Francofurti ad Moenum, xviii. Kal. Maijas, 88. id. xci.

A

EPI-

